

Радянський ШЕДАТОР

ОРГАН ПАРТКОМУ,
РЕКТОРАТУ,
ПРОФСПІЛКОВИХ КОМІТЕТІВ
ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ
ІМЕНІ В. СТЕФАНІКА

Газета виходить 30
вересня 1988 року.

24 ЖОВТНЯ 1989 р.

№ 33 (45)

Кому віддали голоси

РЕПОРТАЖ ІЗ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Минулого тижня відбулася конференція студентського колективу інституту, на якій обирався делегат на Всесоюзний студентський форум у Москві. На ній був присутній проректор по навчальній роботі Б. В. Васишин. Від конференцію заступник секретаря комітету комсомолу В. Даниловський.

У результаті обговорення і, відповідно, виборів більшістю голосів у Москву делеговано студента історичного факультету Олега Жерноклєєва. Але, погодьтеся, цих фактів для зацікавлених мало. Тому ми подаємо своєрідний репортаж із конференції, записаний Валентиною ВОРОШИЛОВОЮ, секретарем цього зібрання.

Конференція проходила в такому порядку: виступи кандидатів, запитання до них, потім обговорення претендентів.

Першим на трибуну був запрошений кандидат Іван Кабан, секретар комсомольського бюро фізико-математичного факультету. Його програма — це, перш за все, реальне самоврядування, вільне створення студентських організацій. Заборона адміністративного впливу на молодь за участь у неформальних організаціях, а також покращення матеріального становища студентів, забезпечення їх житлом, ведення занять у вузах, що готують кадри для республіки, українською мовою тощо.

Запитання Івану задавали різні. Зокрема, яке його ставлення до вільного відвідування? який його вклад в організацію самоуправління в інституті? Іван давав чіткі відповіді на запитання. Так, на його думку, вільне відвідування можна дозволити з другого-третього курсів, тобто коли студент навчиться вчитися.

Щодо організації самоврядування, то за час його перебування секретарем комсомольського бюро факультету на фізмати студенти самі стали розподіляти стипендію, також беруть участь у підготовці розкладу занять, розписують свої місця у гуртожитку і т. п.

За кандидата Т. Парфана, секретаря комсомольського бюро історичного факультету, виступила його довірена особа Т. Глянец, оскільки Тарас з поважних причин не зміг бути присутнім на конференції. Позиція кандидата така: комсомол — це не просто молодіжна організація, а політична. Необхідно утворити Спілку молоді, альтернативну ВЛКСМ. У зв'язку з тим, що в інституті по спеціальному набору вчать юнаки і дівчата з Черкаської та Ровенської областей, буде правильним, на думку Т. Парфана, щоб облвиконкоми названих областей виділяли певні кошти та іншу допомогу для вирішення житлових та матеріальних проблем цих студентів. На запитання програми

Т. Парфана відповів його довірений. Хочу виділити тут таку заувагу із залу:

— Навіщо Спілці молоді, яка є альтернативною, підлягати вищестоячим комсомольським органам?

— Мається на увазі не керівництво, а координація роботи Спілки молоді та інших подібних, і не більше, — уточнив Т. Глянец.

Третім свою програму висвітлює Олег Войтичук, студент першого курсу факультету іноземних мов, кандидатуру якого виставила ініціативна група Студентського Братства. Виклавши свою позицію, О. Войтичук взяв самовідвід на користь студента IV курсу істфаку Олега Жерноклєєва. Конференція його підтримала.

На трибуну вийшов О. Жерноклєєв. На думку Олега, вичерпну програму дій розповідати нема потреби, бо зараз це питання не є принциповим. Тепер головним є створення молодіжних організацій за професійними ознаками. Вони і зайнялися б вирішенням студентських проблем. А тому слід або розширити права студентського профкому, або створити таку студентську організацію, яка буде відстоювати права на найвищому рівні (скажімо, Всесоюзну асоціацію студентів).

Порівняно з іншими, попередніми, виступ останнього претендента був досить нестандартним, як, зрештою, і відповіді Олега на запитання присутніх. Наприклад:

...а фото: студент IV курсу історичного факультету ОЛЕГ ЖЕРНОКЛЄЄВ.

— Якщо ви будете на форумі, як збираєтеся потрапити на його трибуну?

— Вважаю, що це взагалі не обов'язково, хоча я докладу зусиль для цього. Адже в ході роботи першого студентського форуму, як це нам усім відомо з газетних публікацій агітаційного характеру. Власне, гадаю, це, разом з вищепереліченим, вплинуло на обрання Олега Жерноклєєва делегатом у Москву.

студентом. Так, його колеги по факультету А. Гончаренко, І. Котлінський підкреслили, що думки О. Жерноклєєва завжди виважені і є втіленням загальних побажань студентів історичного факультету. Знайомство з Олегом показало, що у складі представників студентства на форумі у Москві ця молода людина буде міркувати раціонально і внесе свій вклад у вирішення злободенних молодіжних проблем.

Вплинули на симпатії залу до Олега і виступи учасників конференції, які характеризували його активним, чесним, принциповим

Інформаційне
повідомлення

ПРО ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

18 жовтня відбувся Пленум Центрального Комітету Компартії України.

На Пленум були запрошені керівні працівники республіки та областей, які не входять до складу ЦК, вчені-суспільствознавці, діячі культури, перші секретарі райкомів партії м. Києва, працівники преси, телебачення і радіо.

Пленум розглянув питання:

1. Про скликання чергового XXVIII з'їзду Компартії України.

2. Про завдання партійних організацій республіки по виконанню рішень вересневого (1989 р.) Пленуму ЦК КПРС.

3. Організаційне питання.

З доповіддю по першому та другому питаннях виступив перший секретар ЦК Компартії України В. А. Івашко. Пленум постановив скликати черговий XXVIII з'їзд Компартії України у вересні 1990 р.

ВІДЧУТНІ ЗРУШЕННЯ

Уже визначним є сам той факт, що робота Пленуму ЦК Компартії України транслювалася по республіканському телебаченню і кожен бажаючий мав змогу стежити за ходом дискусій, виступів. Такого раніше не було, і багато хто з цікавістю сидів того вечора біля телеекрана.

Чіткістю і принциповістю відзначилася доповідь першого секретаря ЦК Компартії України В. А. Івашка «Завдання партійних організацій республіки по виконанню рішень вересневого (1989 р.) Пленуму ЦК КПРС». Більш детально я мав змогу ознайомитися з цією доповіддю через республіканську пресу. У першу чергу увага моя була звернена на розділ, де мова йшла про зміцнення суверенітету республіки в складі радянської федерації, активну перебудову духовної сфери. Схвалення викликає позиція ЦК Компартії України щодо гармонізації і координації інтересів Союзу РСР і союзних республік.

Багато уваги приділено мовному питанню, вирішення якого чекає з нетерпінням, гадаю, кожен українець. Думаю, що воно повинно вирішитися позитивно. А свідченням цього є хоча б той факт, як старанно звучала на Пленумі українська мова з вуст наших партійних лідерів — і членів ЦК, і секретарів обкомів, і вчених.

І. ТИМІНСЬКИЙ.

Студент V курсу російського відділення філологічного факультету.

Щоб була робота, а не її видимість

ПРО ДЕЯКІ ЗМІНИ СТРУКТУРИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНСТИТУТУ

У наш час лунає чимало критичних зауважень на адресу комсомолу, багато говориться про його кризу, а от пошук дійсних причин цього ведеться повільно. Втрата довіри до комсомолу з боку молоді, відсутність віри у власні сили, в можливість позитивних змін у житті суспільства за допомогою організаційних структур, деформація принципів партійного керівництва комсомолом, бюрократизм, формалізм у роботі, відсутність належної системи підбору кадрів комсомольського активу — все це є. Але, на мій погляд, існує ще одна причина. Вона — в заорганізованості структури комсомолу.

Візьмімо нашу інститутську організацію: комсо-

мольське бюро академічної групи, комсомольське бюро факультету, комітет комсомолу. Для того, щоб рекомендувати комсомольця в партію, потрібно провести комсомольські збори групи, засідання бюро факультету, комітету комсомолу... Це, так би мовити, одна сторона медалі. Подивимось на зворотню: якщо є орган, то законно, що він повинен проводити певну роботу, планувати якісь заходи (заходи групи, факультету, інституту), а комсомолец — один зі своїми проблемами на самоті. Та й заходи ці, зрештою, доводиться видумувати, надумувати, аби не казали, що не видно роботи. І видумували до пори до часу. Тепер цей номер не проходить і ком-

сомольське бюро, виявляється, тільки тим і займається, що проводить збори (інколи) і збирає членські внески.

На мій погляд, можна спростити структуру нашої комсомольської організації, передавши повноваження комсомольського бюро групи і факультету комсомольському бюро курсу. Таку структуру, як експериментальну, можна було б запровадити на великих факультетських організаціях (філфак, педфак).

А як у групах, на факультеті? В групах залишити групкомсорга і його заступника. На факультеті для погодженості роботи, по необхідності, збирається рада секретарів комсомольських бюро курсів. І все. Звичайно, запропонований

варіант має щось позитивне і негативне. Тому чекаю ваших відгуків, пропозицій як на сторінках «Радянського педагога», так і на нашій звітно-виборчій конференції комсомольської організації інституту і пропоную відповіді на питання анкети.

1. Яка, на вашу думку, повинна бути роль комсомолу в студентському житті?

2. Якими ви бачите основні функції комсомольської організації студентської групи?

3. Які, на вашу думку, основні недоліки в роботі комсомолу?

4. Які причини привели до кризи в комсомолі? Що основне?

5. Які шляхи виправлення становища ви пропонуєте?

О. САНГУЛІЯ.

Секретар комітету комсомолу інституту.

Невже культура стає реліктом

Нелегким був минулий четвер для нашого комітету комсомолу: на трьох факультетах — звітні-виборні збори. Ще й які! Особливе враження справили збори на фізико-математичному факультеті. Щоправда, напочатку нічого не відбувалося того кінця, який вийшов, тобто почали за здоров'я, а кінчили за упокій. Чи це так — судить самі.

Комсомольців на фізмати — 568, зареєструвалися на зборах 407. Ніби й непогано. По звітній доповіді комсорга І. Кабана особливих зауважень не виявилось. Але потім були виступи Василя Петричука — голови НВК, про болюче місце факультету — пропуски занять; Сергія Полянці — про стан культурно-масової роботи; Петра Вислободського — про, здавалося б, такі елементарні речі, як охайність, культура поведінки студентів як у гуртожитках, так і в навчальних аудиторіях. Та хоч зал напрочуд життєрадісно реагував на такі речі, після виступу завідувача відділом бібліотеки Н. Є. Побойної стало зрозуміло — тут не до сміху. Йшлося не тільки про хамське ставлення до працівників бібліотеки, про варварське відношення до книжок, але й про те, що це не просто поодинокі випадки, а вже сформована тенденція. На жаль, судячи по реакції залу, цей виступ так і лишився голосом волаючого у пустелі.

Далі — ліпше. Почалося висунення кандидатур до складу комсомольського бюро, з якого потім і мав би обиратися комсорг. Галасливі, шумні комсомольці, видно, вирішили на цьому етапі трохи розважитися. Складалося враження, що присутні чи не усвідомлювали важливості моменту, чи висували чергового кандидата на догоду товаришів... І коли настав час обговорення, від декого, хто пропонував кандидатуру, можна було почути приблизно таке пояснення: «Та він хороший хлопець» чи: «Бере участь у художній самодіяльності». Що ж, вагома, мабуть, причина для того, аби одна з найчисельніших комсомольських організацій інститу-

■ ЯДУТЬ ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ту виявила довір'я.

Більшість таких пропозицій поступила від першкурсників, і, видно, експромтом, а не після серйозного обмірковування. Бо чимало таких кандидатів взяли самовідвід, до речі, цілком резонанс його аргументувавши — люди нові, мало кого тут знають. Але зал не вгавав. Незважаючи на те, що на дев'ять місць у комсомольському бюро було висунуто 15 делегатів, що слово надавалося всім бажаним, комсорга і головуючого звинуватили в недемократичності зборів (либонь тому, що головуєчий І. Депутович закликав присутніх до порядку, не відступав від правил голосування і неодноразово просив повернутися студентів, які вряди-годи кулею вилітали із залу, поспішаючи десь у своїх справах).

Комсорга тоді так і не обрали. І, певно, не варто було б зупинятися на подобиці історії цих зборів, що так затяглися, якби, як це не банально звучить, не сиділи в цьому залі майбутні ВЧИТЕЛІ. Багато говориться на численних зборах і про успішність, і про якість підготовки майбутнього фахівця... Але як рідко згадується про те, що оцінювати якість тої, так би мовити, продукції, яку постачає школам республіки наш вуз, треба, насамперед, за рівнем вихованості, загальної культури студента. Зрозуміло, за те, що не пропустив у двері дівчину першою, нецензурно висловився тощо з інституту не відрозуміють. А шкода. Бо часом дивиться на деяких наших студентів і думаєш: «Не приведи боже вчитися дітям саме у них! Бо чого навчатись?»

Н. ЯСИНЬКА.

Комсомол помер! Хай живе комсомол!

Так, згідно зі староанглійським «Король помер! Хай живе король!» можна охарактеризувати хід і висновки недавніх звітних виборних комсомольських зборів істафу. Поясню чому. Почну з першої частини заголовку. Чому ж все-таки на історичному існуючому організації вважають мертвою? Про правильність цього твердження говорять хоча б зрив звітів і виборів напередодні. Комсомольці просто не прийшли. Їм було абсолютно байдуже, що діється з їхньою організацією. Це, зрештою, показують соціологічні дослідження на факультеті. Тридцять відсотків спільчан при першій же нагоді хочуть покинути лави ВЛКСМ. У різноманітних дискусійних клубах, створених комсомольцями на факультеті, часто звучать голоси про непотрібність їх організації, неспроможність спілки справитися з існуючими проблемами.

Щодо інших доказів першої частини мого заголовку, то їх в достатній мірі було на самих зборах. Перш за все регламент. Він був просто сміхотворний. Десять хвилин для звіту про два роки роботи комсомольської організації і про три хвилини — виступаючим. Далі. Комсомол тут називався або вмираючим, або вже трупом. І навіть коли подібні твердження не звучали прямо, подібні висновки можна було все одно зробити. Візьмімо, здавалося б, майже сторонній до проблем безпосередньо комсомольських виступ професора Я. Ю. Заборов-

ського. Він не торкався високих матерій — політичності чи, приміром, значущості цієї організації. А розповів, що студенти не стежать на факультеті за елементарними господарськими справами. Тобто, коли розібратися, цей цілком поважний чоловік не сприймає комсомольську спілку так, як би вона того хотіла, організацією політичною.

Тому слушно зауважувалося в. о. відділом ОК ЛКСМУ І. Українцем, іншими виступаючими, що вузівський комсомол перестав бути самостійною організацією. Він перетворився у придаток адміністрації. Підтвердженням сказаного є висновки, які випливають із виступу секретаря партбюро факультету В. І. Костіва. Він підкреслює, що факультетська спілка не займається підготовкою майбутніх вчителів. Власне тим, що має бути їх головним завданням. Тобто викладач ставить, і це як правило, на перше місце не захист спілкою молодіжних інтересів, а використання її, як виховуюче — карального органу в руках адміністрації. Це, до речі, зараз на факультеті є чи не головною розбіжністю в роботі спілки з партійною організацією. З останньою, судячи зі слів В. І. Костіва, комсомольці майже не співпрацюють. «А чого вони мають співробітничати, — скажу словами комсомолки Н. Прохоренко, — коли у партбюро своя лінія, а у нас своя!»

Яка ж все-таки лінія у факультетського комсомолу? І якою вона може бути, коли організація роз-

валюється? Ось тут, власне, ми підійшли до другої частини нашого заголовку «Хай живе комсомол!». Він справді має жити — таким був остаточний висновок зборів. І не слід дивуватися попереднім твердженням, що спілка нежива. Для освіченої людини зрозуміло, що коли ламається і занепадає існуюча доктрина, розпадаються й ідеологічні інститути, які базувались на ній. Тобто, — як сказав на зборах інструктор ЦК ВЛКСМ В. Костирьошкін, — вмер державний комсомол, а на його місці зароджується нова ВЛКСМ — як організація політична, жива і мобільна.

І на історичному факультеті почала зароджуватися жива, політично свідомо організація.

А тепер коротенько про самі звітні-виборні збори. Своєрідною новинкою в їх проведенні можна назвати положення про звіти і вибори комсомольської організації істафу. Вони склалися попереднім бюро до прийняття нового Статуту ВЛКСМ. Що ж, думаю, правильно. Ситуація ставить вимогу вже зараз демократизувати стосунки між спільчанами. Тому тільки на шкоду справі було б проводити звіти і вибори за старими положеннями.

Що ж увійшло у нові правила комсомольської організації істафу? Комсорг обирається прямим голосуванням із кількості не менше двох кандидатів. Претендентів на цю посаду висувують академічні групи. А новообраний комсорг, так би мовити, вже обирає свій кабінет. І висуває його на обговорення зборів і т. д. Погодьтесь, що з точки зору останніх візнь нашої демократії все правильно.

Щодо ведення зборів. Було заслухано і обговорено звіт секретаря комсомольського бюро факультету Т. Парфана. Потім відбулися вибори. На пост комсорга істафу було висунуто трьох: Ю. Триндюка (II курс), Т. Парфана (III курс) і Н. Прохоренко (III курс).

Вже на початку обговорення кандидатур і їх програм Ю. Триндюк заявив про самовідвід.

Не буду вже розповідати деталей виборчої боротьби між Т. Парфаном і Н. Прохоренко. (Не дозволяє газетна площа). Скажу лише, що була вона досить напруженою. Про це свідчить хоча б результат голосування. З різницею в сорок голосів переміг Т. Парфан.

О. ОЛЕКСЮК.

До нових фестивалів

Нещодавно у Ровенському педагогічному інституті відбувся фестиваль дружби «Я і гітара», присвячений 70-річчю ЛКСМ України і 20-річчю клубу інтернаціональної дружби цього вузу. На фестиваль була запрошена і наша делегація.

Вечір знайомств, зустрічі «за круглим столом», конкурси, концерти, екскурсії... В атмосфері творчості і дружби минали ці дні. На конкурсі студентської авторської пісні яскравим і незабутнім епізодом стали виступи делегації з Брянська, а також Москви, Мінська, Ленінграда, Тирасполя, Тернополя, Києва та ін. Головною темою майже всіх пісень була тема Батьківщини, любові до рідної України.

Сподобались слухачам і наші виконавці: Олена Бубликова, Любов Стоцька, Тарас Лаврів, Діна Баран, Ігор Балух, Алла Ворончук, Аттіла Бістрікер, Василь Буній. Під акомпанемент Володі Кітури вони виконали авторські пісні. А пізніше Володя зачарував публіку і своїми власними піснями. Чи сподобались вони? Зал відповів на них тривалими оплесками і вигуками «Браво!». Це був справжній успіх.

По закінченні конкурсу відбулося вручення грамот, пам'ятних подарунків, сувенірів. До нас підходили і дякували за пісні, запрошували прийти з цією програмою до інших вузів.

Шкода було розлучатися з друзями, адже ми вже не перший раз зустрічаємося. Шкода було розлучатися з святом, таким світлим і радісним, з гостинними ровенчанами. Але, сподіваємося, зустріч ця не остання. І на прощання ми говорили: «До весни! До нової студентської Весни-90! До нових фестивалів! До нових зустрічей!»

Е. СУБОТА.

Студентка групи ПФМ-35, учасниця фестивалю «Я і гітара».

Е. СУБОТА.

Студентка групи ПФМ-35, учасниця фестивалю «Я і гітара».

Нещодавно відбулося засідання ініціативної групи інститутського клубу інтернаціональної дружби «Меридіан». На порядку денному засідання було:

— підбиття підсумків роботи за минулий навчальний рік;

— обговорення і затвердження проекту нового статуту КІДу;

— обговорення пропозиції про проведення фестивалю;

КЛУБУ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЇ ДРУЖБИ «МЕРИДІАН» ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. СТЕФАНИКА

1. Клуб інтернаціональної дружби «Меридіан» — добровільне студентське об'єднання, яке сприяє розширенню і зміцненню зв'язків студентів інституту з молоддю союзних республік і соціалістичних країн. Клуб має свою емблему,

— затвердження складу групи на поїздку у Ровенський педінститут на фестиваль «Я і гітара»;

— обмін будзагонами з НДР.

Сьогодні ми пропонуємо вашій увазі проект Статуту КІДу, розроблений на цих зборах. Ініціативна група КІДу запрошує всіх студентів взяти участь в його обговоренні.

СТАТУТ

1. Клуб інтернаціональної дружби «Меридіан» — добровільне студентське об'єднання, яке сприяє розширенню і зміцненню зв'язків студентів інституту з молоддю союзних республік і соціалістичних країн. Клуб має свою емблему,

значок, свою печатку.

2. Членом КІДу може бути кожен, хто відчуває потребу у спілкуванні зі своїми ровесниками із союзних республік, інших країн, проводить певну роботу, що сприяє поширенню спілкування, визнає цей Ста-

тут, сумлінно виконує доручення, виявляє свою ініціативу.

3. Членство в КІДі індивідуальне. Прийом у члени клубу проводиться на загальних зборах його членів за результатами діяльності вступаючого. Молодь, яка виявила бажання вступити в члени клубу в період між загальними зборами його членів, звертається в раду клубу, яка проводить реєстрацію.

4. Член клубу зобов'язаний — піклуватися про авторитет клубу, конкретною діяльністю сприяти його підвищенню.

5. Член клубу має право — брати участь у всіх заходах, що проводяться клубом, і першочерговою уча-

сті у заходах, що проводяться в інших вузах.

6. Члени КІДу, які дискредитують і ганяють звання члена клубу, підживляють його авторитет, або не працюють, виключаються з його складу рішенням ради клубу або зборів.

7. Вищим органом самоврядування КІДу є загальні збори, які скликаються по необхідності, але не менше одного разу на рік.

Збори:

— затверджують Статут клубу, приймають до його складу нових членів;

— затверджують плани роботи (перспективні), заслуховують звіти про роботу, затверджують кошториси, а також бюджет клубу.

КІД оновлює роботу

свої пропозиції на розгляд загальних зборів.

9. Клуб інтернаціональної дружби, будучи самостійною організацією, приєднується до політичної платформи КПРС і визнає політичне керівництво ВЛКСМ. КІД «Меридіан» буде свої відносини з громадськими організаціями, керуючись Конституцією, на принципах взаємовигідного співробітництва.

10. Основні напрямки і форми діяльності КІДу:

— проведення різноманітних масових заходів із запрошенням молоді дружніх нам країн;

— листування з молоддю інших країн і республік.

ПРОПОНУЙТЕ СВОЇ ДОПОВНЕННЯ!

Спершу мушу наголосити на основній проблемі студентської сім'ї — житловій. Вона залишається гострою. Хоча і в порівнянні з минулим роком дещо змінилося у кращій бік. Посудіть самі. У 1988—1989 навчальному було поселено 28 сімей, у цьому — 62. Однак, за моїми підрахунками, ще близько 150 подружніх пар не мають житла. Я маю на увазі сім'ї, де об'єкт — студенти нашого вузу. А є ще ж так звані «мішані» шлюбні, скажімо, студент чи студентка пединституту та інституту нафти і газу. Їх ми взагалі не селимо разом. Єдине, чим можемо похвалитися в цій ситуації, це те, що всі наші сім'ї із дітьми забезпечені окремими кімнатами.

Пишу ці рядки і відразу намагаюсь заглянути в майбутнє, в наступний навчальний рік. А говоритиму знову про житло. Боюсь, що при нульових темпах будівництва нового гуртожитку до наступної зими його не здадуть. А якщо на додачу з 800 першокурсників половина буде цільовиками, ситуація з житлом для сі-

СТУДЕНТСКА СІМ'Я: РАДОЩІ І ТУРБОТИ

Поки що тільки плани

мейних буде значно гіршою. (Ви, напевне, знаєте, що першочергове право на місце в гуртожитку у цільовиків). А те, що мої побоювання слухні, підтверджують факти. Приміром, те, що зі 100 чоловік, які поступили в цьому році на істафак, 80 були цільовиками.

Але сподіватимемося, що з допомогою інституту, студентів міські будівельники все ж введуть нові житлові потужності вчасно. А якщо так буде, ми плануємо всіх сімейних звести в один гуртожиток. Найкраще для цього, гадаю, підходить третій. Він відносно невеликий і його достатньо, щоб якраз поселити всі наші сім'ї. Окрім того, тут дво- і тримісні кімнати. Так що втра-ти в житлі для студентів буде мінімальною. Ми розраховуємо у двомісні кімнати поселити бездітних, у

тримісні, відповідно, — з дітьми.

Та головне, що при цій умові ми зможемо вирішити чимало організаційних питань. Це перш за все відкриття клубу молоді сім'ї. Тут спеціалісти-лікарі, соціологи будуть проводити для наших подружніх пар просвітницьку роботу. Зараз організувати щось подібне неможливо. Бо, зайняти сімейними клопотами молоді люди, розкидані в гуртожитках по всьому місту і на подібні лекції не йдуть.

Далі. Кімнати для занять у третьому гуртожитку великі і сплановано їх по кількості на кожен поверх. Так що можна тут спокійно створити кілька ігрових кімнат. Але і це не все. Компактне проживання сімей дозволить нам втілити ще один задум: створити своєрідний дитячий садок. Дурма, варто було б викор-

стати й ігрові. Доглядатимуть за дітьми по списку. Тобто на поверхі, крім загального чергового, буде назначатися черговий вихователь. Думаю, завдяки цьому нам вдасться допомогти в навчанні майбутнім педагогам і уникнути декотрим з них академвідпустки. Словом, це буде корисно усім.

А зараз ми продумуємо, як ліпше організувати побут молодих сімей. Є у нас база відпочинку в Микуличині. Отож є можливість надати змогу молодим подружжям відпочити у вихідні дні. Однак справа гальмується. Вже три місяці питання з путівками вихідного дня не вирішується навіть для студентських груп. Я, до речі, згадував про це на звітно-виборчій конференції викладацького профкому.

Є ще одна задумка. Один заїзд у рік в студентський

профілакторій виділяти по-вністю сімейним. І особливо молодим матерям. Погодьтеся, для реабілітації здоров'я їм це дуже потрібно. Проте це питання стоїть на місці. Виявляється, подружжям не можна селитися у профілакторії. Але ж є в країні сімейні санаторії... Словом, ми будемо ще радитися з головним лікарем профілакторію: яким чином це можна втілити у життя?

Також мені хотілося б згадати про матеріальну допомогу молодим сім'ям. Мушу сказати, що студентський профком у цьому питанні майже нічого не вистує. Поясню чому. На цей рік у фонді матеріальної допомоги у нас було 1.300 карбованців. На свято ми виділили для воїнів-інтернаціоналістів по 40 крб. Залишилось 50...

Є, правда, ще деякі резерви. Але не в нас, а в де-

канатах. Їм для надання матеріальної допомоги виділяється п'ять процентів стипендіального фонду. Однак видача його майже не диференціюється. Хто перший попросить...

Гадаю, тут слід було б частину цих коштів відкласти у спеціальний фонд — для молоді сім'ї.

І останнє. Сімейним ідуть назустріч, переводячи їх на індивідуальний графік навчання. Проте перевагу надають тим, хто добре вчиться. Зрештою, це логічно. Але знаю, що іноді викладачі не хочуть переводити на індивідуальний графік навіть сильних студентів. Гадаю, в цій ситуації профком міг би допомогти. Хоча поки що у нас такої нагоди не було. Бо, на диво, ніхто з подібним проханням не звертався. Також не заходять у профком з приводу дитячого садочка. Як нам відомо, ми цю проблему можемо вирішити через наш обком профспілки. Тому підходьте, звертайтеся!

Т. ХМЕЛЬОВСЬКИЙ.
Голова студентського профкому.

ВУЗ 80-х: ШЛЯХОМ ПЕРЕБУДОВИ

ЗА ФАСАДОМ КРАСИ — ПРОБЛЕМИ

Часто задумуюся: як виховати у майбутніх учителів образотворчого мистецтва, креслення і праці розуміння прекрасного і вміння пробуджувати це мистецтво в дітях? Адже, на жаль, ті міжпредметні зв'язки, про які ми часто згадували, були абстрактним теоретизуванням і рідко коли — повсякденністю.

На факультеті ми розробили програму, яка, на нашу думку, має бути цікавою для кожного студента. Вибір досить широкий. Це лекції, вечори, творчі зустрічі, екскурсії, заняття університетів музичної культури та образотворчого мистецтва. Організуємо зустрічі з членами Спілки художників СРСР, творчі звіти викладачів та студентів. Такий напружений ритм роботи на факультеті сприяє тому, що часто ми виставляємо твори живопису, графіки, декоративного мистецтва, відправили влітку цілу експозицію робіт (різьба по дереву, чеканка по металу), виконаних руками наших вихованців, на ВДНГ СРСР.

Реформа вищої і загальноосвітньої школи, нова морально-політична атмосфера у нашому суспільстві загострили увагу до проблем естетичного виховання школярів. А педагогів, які б кваліфіковано, на рівні сучасних вимог вчили розуміти мистецтво, прилучали дітей до радості творення, не вистачає. Тому, коли постала проблема підготовки висококваліфікованих педагогів з естетичного циклу, зокрема, образотворчого мистецтва, виходили з того, що сформувати в школярів правильне розуміння законів образотворчого мистецтва відкрити простір для творчості і фантазії краще вдається тоді, коли процес не вчання спирається на міцний ґрунт народних художніх традицій. Івано-Франківщина — саме той етнографічний регіон, де залягає потужний пласт народного мистецтва. Через те й зрозумілим є наше прагнення — готувати педагогів, котрі б навчили учнів шанувати, розвивати народні традиції, народне мистец-

тво Прикарпаття. Однак у цьому благородному прагненні стикаємося з цілою низкою проблем.

Випускаємо спеціалістів, а гарантованої роботи у школі вони не мають, бо викладають ці предмети філологи, історики, математики. Давно назріла потреба змінити ставлення учителів і дирекції школи до молодих випускників нашого факультету і бачити в них не оформителів наочної агітації, а в першу чергу носіїв прекрасного, які навчають молодше покоління розуміти мистецтво, любити його, самі є творчими людьми. Прикладів того, як терплять крах високі поривання молодих учителів образотворчого мистецтва, зосібно тих, що працюють у школах нашого обласного центру, можна навести чимало. Тож необхідно в корені міняти підхід до справи естетичного виховання засобами мистецтва, вирішувати цю нагальну проблему. Врешті, коли мова йде про загальну естетизацію у всіх галузях народного господарства, є потреба (це компетенція Міністерства народної освіти УРСР) ввести у шкільні програми художню працю, оскільки кожна людина за натурою, як висловлювався М. Горький, художник, вона творить за законами краси, а ці якості треба розвивати.

Одна проблема тягне за собою іншу. Ми втомлюємося від цих «ланцюгових реакцій», які постійно треба переборювати. Тільки розпач може викликати те, що існують труднощі з придбанням матеріалу, зокрема, цінних порід деревини для виконання робіт з декоративно-прикладного мистецтва, немає централізованої організації по виготовленню мольбертів, придбанню фарб тощо.

Щиро хочемо, щоб наші студенти мали елементарно нормальні умови для набуття майбутньої професії. Тобто щоб і фасад, і самі умови відповідали поняттю прекрасного.

І. ФІЧОРА.
Декан художньо-графічного факультету, доцент.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Подорож у Татри і Бескиди

Надовго запам'ятається членам педагогічного загону, що працювали влітку у піонерському таборі «Зірка», екскурсійна поїздка по містах Польщі та Чехословаччини. Гостинно зустріло їх невеличке польське містечко Ліманова, яке розміщене у Бескидах.

За п'ять днів перебування за кордоном учасники подорожі побували у Жешуві, Ярославлі, Пшиворську. Незабутні враження залишилися від відвідин Кракова — цього старовинного історичного і культурного центру Польщі.

Стефанівці мали змогу побувати у королівському замку, де розміщені гробниці королівської сім'ї, польських вельмож; ознайомитися з вулицями і площами Кракова.

На чехословацькій землі група наших студентів побувала у прикордонному містечку Мнішеку та Попарді — одному з найбільших міст ЧССР, що розкинулося у Високих Татрах, які визначили його самобутню архітектуру і красу. «Ця туристична подорож, безперечно, є хорошим зарядом для студентів, стимулом для роботи педагогів, — оцінив поїздки доцент кафедри ТМПКР М. М. Соля. — Враховуючи те, що організувати таку екскурсію тепер нескладно, варто використовувати цю форму стимулювання майбутніх педагогів до роботи в піонерських таборах».

ВІСТІ З ІНСТИТУТУ НАФТИ І ГАЗУ

НА ЯРМАРОК — У ЛЕЙПЦІГ

Вперше в історії вузу три експонати, розроблені СКБ «Надра» та на кафедрах прогресивних технологій нафтогазовидобутку й інформаційно-виміральної техніки та промелектроніки, були виставлені на міжнародному осінньому ярмарку в Лейпцігу. На стенді павільйону СРСР демонструвалися обладнання та прилади із вузів п'яти міст країни — Ленінграда, Тули, Вінниці, Харкова та Івано-Франківська.

Іванофранківцям пощастило, адже в Лейпцігу на період роботи ярмарку працював доцент кафедри іноземних мов ІФІНГу Б. П. П'ятничко. Його бездоганне знання німецької мови сприяло кваліфікованому діалогу з відвідувачами, полегшувало спілкування з ними. Наші експонати зацікавили відвідувачів з НДР, Югославії, Франції, Канади, Англії та інших країн. Позитивні відгуки про роботи

залишені в спеціальних журналах.

Однак, як це не прикро, але треба сказати, що всі три експонати були з недоліками. Зокрема, пристрої для освоєння свердловин мали макетний розріз. Вже через це їх не можна було продати іноземним фірмам. Прилад же для вимірювання поверхневих напружень на межі «рідина — тверде тіло» не був укомплектований персональним комп'ютером, що

в свою чергу дозволило б практично автоматизувати процес дослідження.

Учасники ярмарку мали можливість ознайомитися з багатьма павільйонами Німецької Демократичної Республіки (вони були представлені найбільше) — з машинобудування та приладобудування, оптики, обчислювальної техніки і хімічних технологій. Ставши учасниками Лейпцігського ярмарку, представники нашого вузу зробили висновок, що сьогодні треба шукати різних форм міжнародного співробітництва, це піде на користь загальній справі прогресу.

Л. КОРБА.

